

David Rockefeller - Mocichtivý i zo záhrobia

- CZ24 News | 5. července 2020

Keď sa pred troma rokmi odobral americký miliardár zvučného mena David Rockefeller na druhý svet, dostalo sa mu v nekrológoch očakávanej chvály za celoživotnú podnikateľskú a filantropickú činnosť. Korporátne médiá váhali, akú podobizeň zosnulého kmeťa by mali v smútočných správach zverejniť. Siahali po tých, čo ho zobrazovali v strednom veku.

Českojazyčná (https://cs.wikipedia.org/wiki/David_Rockefeller), anglickojazyčná (https://en.wikipedia.org/wiki/David_Rockefeller) a nemeckojazyčná (https://de.wikipedia.org/wiki/David_Rockefeller) Wikipédia ho zvečňuje ako tridsiatnika. Dožil sa bezmála 102 rokov a starecká tvár tohto hyperboháča odzrkadľovala jeho charakterové vlastnosti vo vizáži, z ktorej šiel mráz a hrôza.

Keď hromadenie peňazí už neuspokojuje

Priezvisko Rockefeller patrilo v priebehu uplynulých pätnásť dekád k mediálnej najfrekventovanejším menám na svete. David Rockefeller bol vnukom Johna D. Rockefellera (1839-1937), najznámejšieho ropného oligarchu, akého kedy svet poznal. Slávneho, ale tiež značne kontraverzného a nenávideného za brutalitu pri budovaní a udržiavaní svojho mazľavého impéria. Už v roku 1870 (https://en.wikipedia.org/wiki/John_D._Rockefeller) založil spoločnosť Standard Oil Company a nekalými praktikami dohnal americkú justíciu k tomu, že po dlhých právnych ťahaniciach vyniesol Najvyšší súd v roku 1911 rozsudok, ktorým nariadil rozdelenie Standard Oil. Hydra sa rozčlenila na 34 samostatných podnikateľských subjektov, ktoré však pokračovali v neľútostnom ožobračovaní konkurencie a umožňovali Rockefellerovi hriechne bohatnúť. Stal sa najmajetnejším Američanom a položil základy expanzívnej západnej petrodolárovej civilizácie, ktorá si v nasledujúcich desaťročiach podmaňovala svet. Pričinil sa o to i rozvetvený rockefellerovský rodinný klan a v jeho radoch predovšetkým vnuk starého patriarchu, David.

Hoci sa David Rockefeller venoval aj finančníctvu a v období 1969-1981 riadil vtedy ešte viac-menej rodinný bankový dom Chase National Bank, do svetových dejín sa zapísal veľkými hrubými písmenami na inom poli. Patril vyše pol storočia medzi strojuvodcov globalizačnej lokomotívy Made in USA a nesie – teraz už in memoriam – spoluzodpovednosť za deštruktívnu povahu svetového usporiadania Pax Americana.

Ako príslušník rockefellerovskej dynastie patrila od mladosti, fakticky od vypuknutia 2. svetovej vojny, k elite západných mocenských kruhov. Dlhšie ako on v nich diskkrétne postrkáva vývoj azda iba dnes už 94-ročná britská panovníčka Alžbeta II. a 97-ročný, no stále ešte mienkotvorne činný Henry Kissinger (<https://www.wsj.com/articles/the-coronavirus-pandemic-will-forever-alter-the-world-order--11585953005>).

Životné „dielo“ Davida Rockefellera je rozsiahle. Ďaleko presiahlo doménu peňazotvorby a hromadenia majetku. Za svoje kľúčové poslanie považoval posúvanie globalizačných procesov za čiaru, spoza ktorej nebude návratu. S internacionalizmom, ako sa zvykla označovať v minulosti globalizácia, začínal pri ťažbe a obchodovaní s ropou a vedľajšími produktami čierneho zlata už jeho starý otec. Rodinný klan petrochemických magnátov Rockefellerovcov dlhodobo a viacgeneračne buduje piliere globálnej mocenskej pyramídy, o ktorej sa v minulosti hovorilo len v náznakoch. Nie ani tak kvôli tomu, že to bolo zakazované, ako skôr preto, že si to široké masy občanov nedokázali dostatočne predstaviť. Flagrantné presadzovanie nadnárodných záujmov pred národnými považovali za zradu. Aj preto sa Rockefellerovci vytrvalo masmediálne profilovali ako spoločensky zodpovední

hráči, čo hýbu svetom takým spôsobom, ktorý upevňuje postavenie Spojených štátov. Vo svojich pamätiach („Memoirs„) (<https://www.amazon.com/Memoirs-David-Rockefeller/dp/0812969731>), ktoré vyšli (<https://archive.org/details/davidrockefeller00davi>) v roku 2012, David Rockefeller otvorene konštatoval, že je na nálepku internacionalistu hrdý. (<https://www.azquotes.com/quote/615204>).

Celoplanetárny záber

Prestal tým popierať svoj neraz leví podiel na iniciatívach, s ktorými vystupoval na medzinárodnej aréne pri formovaní a upevňovaní viacerých globalistických ustanovizní a inštitúcií. Posúdme sami: *Byl jedním ze zakladatelů Trilaterální komise* (https://cs.wikipedia.org/wiki/Trilater%C3%A1ln%C3%AD_komise) a skupiny Bilderberg (<https://cs.wikipedia.org/wiki/Bilderberg>). *Podporoval Římský klub* (https://cs.wikipedia.org/wiki/%C5%98%C3%ADmsk%C3%BD_klub) a po vzoru svého otce spravoval nadále Rockefellerovy fondy (https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Rockefellerovy_fondy&action=edit&redlink=1), známe např. financováním založení OSN, jemuž věnovaly pozemky pro stavbu a peníze na vybudování jejich ústřední budovy v New Yorku., *bilancuje* (https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Rockefellerovy_fondy&action=edit&redlink=1) bez okolkov ťažiská jeho pôsobenia na svetovej scéne Wikipédia.

Výstižnou ilustráciou transkontinentálneho záberu jeho činnosti ako zástupcu nadnárodných riadiacich kruhov, je koncepčný spor, ktorý zvädzal s vedením Bilderbergského klubu. V ňom hrali hlavné husle euroatlantickí prominenti „starej školy“, ktorá nepovažovala za nutné zapájať do globalistických projektov zbohatlícke oligarchické klany z Ázie. Keď David Rockefeller prijal v roku 1970 funkciu predsedu Rady pre zahraničné vzťahy (CFR) ([Council on Foreign Relations](https://www.cfr.org/about)) (<https://www.cfr.org/about>), najvplyvnejšieho zahraničnopolitického think tanku v USA, začal tlačiť na vedenie Bilderbergského klubu, aby prijalo medzi seba predstaviteľov japonského veľkokapitálu. Krajina vychádzajúceho slnka plnila očakávania povojnových investorov z USA a svižne sa dvíhala z rumovísk prehranej 2. svetovej vojny. Navyše, nečakane dravým spôsobom, pričom sa netajila ambíciami vytvoriť ázijský pilier globálnych integračných procesov, a to skôr, než sa do nich zapojí Čína. Po tom, čo dal europocentrický Bilderberg Japoncom košom, ujal sa ich začleňovania do globalistických riadiacich štruktúr David Rockefeller. Na jeho podnet vznikla v roku 1973 Trilaterálna komisia, (<http://www.trilateral.org/>) úzko napojená na CFR. Bol to prezieravý strategický krok, aby mohla byť vysoko perspektívna Východná Ázia preventívne rozpolená. Washington si tak zabezpečoval dlhodobú schopnosť znemožniť Číne, keď začne byť v 21. storočí priveľká a prisilná, aby odobrala Spojeným štátom dirigentskú taktovku pri kompletizovaní globálnej integrácie. David Rockefeller vtedy úzko konzultoval postup pri formovaní Trilaterálnej komisie s univerzitným profesorom Zbigniewom Brzezinským, ktorý sa zaskvel ako predvídavý geostratég. Niet divu, že mu zveril funkciu prvého riaditeľa mimovládnej organizácie Trilaterálna komisia. Združuje výkvet podnikateľských kruhov Európy, Severnej Ameriky a ázijsko-tichomorského priestoru. Svojich zástupcov v nej má i čínsky kapitál, ale zďaleka nie v takých počtoch, (https://en.wikipedia.org/wiki/Trilateral_Commission#Notable_members) ako japonský. David Rockefeller mal neskôr cez Brzezinského priamy dosah na Biely dom, keď sa rodený Varšavčan stal poradcom (https://en.wikipedia.org/wiki/Zbigniew_Brezinski) prezidenta Jimmyho Cartera pre národnú bezpečnosť. Otvorené dvere ku Carterovmu predchodcovi Geraldovi Fordovi to mal ešte jednoduchšie, keďže viceprezidentom Spojených štátov nebol vtedy (1974-1977) nik iný ako Davidov starší brat Nelson Rockefeller.

Pre Davida bola americká politická pyramída primalá a prinízka. S poďakovaním odmietol (<https://www.legacy.com/news/celebrity-deaths/david-rockefeller-1915-2017/>) ponúkané

kreslo ministra financií v Carterovej vláde a nebol ochotný vstúpiť do ani do exekutív iných prezidentov. Nechcel si zväzovať ruky na domácom americkom pieskovisku. Dobré si rozumel v tomto ohľade s Henrym Kissingerom, hoci ten sa nechal prehovoriť, aby viedol prezidentom Richardovi Nixonovi a Geraldovi Fordovi rezort zahraničia (1973-1977) (https://en.wikipedia.org/wiki/Henry_kissinger). Rockefellera zaujal ako brilantný geopolitický taktik už v roku 1954 na pôde CFR a krátko nato ho menoval za člena dozornej rady Fondu bratov Rockefellerovcov (RBF) ([Rockefeller Brothers Fund](https://www.rbf.org/)). (<https://www.rbf.org/>).

<https://www.rbf.org/>

David so súrodencami Johnom, Nelsonom, Lauranceom a Winthropom (<https://www.rbf.org/about/our-history>) ho založili v roku 1940 ako nadáciu na podporu presadzovania spoločenských zmien. Až s odstupom času sa ukazuje, aké ďalekosiahle projekty rozpracovala. Primárny cieľ má uvedený v logu: „Philanthropy for an Interdependent World“ (<https://www.rbf.org/about/our-history>), voľne preložené „Dobročinnosť za navzájom prepojený svet“. Pred osemdesiatimi rokmi verejnosť vnímala pojem prepojenosti ako čosi abstraktné, symbolické a duchovné. Netušila, že sa práve rodila epocha komunikačnej digitalizácie a zotročujúcej elektronizácie.

Nadácie ako mocenský nástroj

Nadácia bratov Rockefellerovcov slúžila od počiatku ako finančný nástroj na pretláčanie agendy pokrokárstva, ktoré dnes nekompromisne valcuje tradičnú európsku kresťanskú hodnotovú sústavu. Ešte väčšiu, bohatšiu a všestrannejšiu rodinnú nadáciu [The Rockefeller Foundation](https://www.rockefellerfoundation.org/about-us/our-history/) (<https://www.rockefellerfoundation.org/about-us/our-history/>) založil v máji 1913 Davidov starý otec John D. Rockefeller. David vyrastal v dome svojho starého otca a chápal už od detstva, že pod maskou filantropa bude môcť hravo kanalizovať gigantické finančné toky všade, kam bude chcieť. Naučil sa využívať nesmierne rodinného bohatstvo na usmerňovanie diania vo svete. Majstrovsky sa mu to darilo pomocou kultivovania vzťahov s mocenskými elitami vo všetkých kútoch planéty. Tam, kde studená vojna zužovala americkým prezidentom manévrovací priestor pri rozhovoroch s náprotivkami v Sovietskom zväze, Číne, na Kube a inde na za Železnou oponou, preberal David Rockefeller rolu emisára Spojených štátov. Ako bankár a zároveň ropný magnát bol všade vítaný, najmä po tom, čo Moskva a Peking prešli v zahraničnom obchode na americkú menu.

Prezidenti a monarchovia z celého sveta sa neformálne schádzali v newyorskom a v iných sídlach Rockefellerovcov už počas Davidovho detstva. Spoznával zákulisie vysokej diplomacie dávno predtým, než nadobúdala univerzitné vzdelanie na Harvarde, potom na London School of Economics a napokon na University of Chicago, kde obhájil v roku 1940 titul PhD v oblasti ekonómie na tému efektívneho využívania zdrojov.

Ľudstvo a jeho „dobrodinci“

Medzi také patria i ľudské zdroje a oligarchické dynastie kalibru Rockefellerovcov čerpajú poznatky pre ich využívanie z pestrej palety vedných oborov, vrátane biológie a genetiky. V roku 1901 založil (<https://www.rockefeller.edu/about/history/>) Davidov starý otec Rockefellerovu univerzitu ([Rockefeller University](https://www.rockefeller.edu/)) (<https://www.rockefeller.edu/>). Bola už pod počiatočným názvom Rockefellerov inštitút veľkoryso financovaným výskumným strediskom, v ktorom sa vyvíjali aj očkovacie látky. (<https://www.rockefeller.edu/about/history/>) I dnes priťahuje záujemcov o postgraduálne a post-doktorandské štúdium virológie a imunológie. Táto nevelká, ale prestížna a dokonale vybavená súkromná univerzita so sídlom na newyorskom Manhattane

vyprodukovala 25 (<https://www.rockefeller.edu/about/awards/nobel-prize/>) laureátov Nobelovej ceny v oblasti medicíny alebo chémie.

Screenshot z titulnej webovej stránky Rockefeller University, na ktorom sa chváli, že „predstavuje zlatý štandard v oblasti biologických vied viac než 115 rokov“

<https://www.rockefeller.edu/>

Tým sa dostávame rockefellerovskému ponímaniu pojmu tzv. mäkkej diplomacie, či mäkkej moci (soft power). Všeobecne sa považuje za protipól politiky hrubej sily (gunboat diplomacy, doslova politiky delových člnov). Britské impérium ňou ovládalo svet v XIX. storočí a americké impérium v nasledujúcom. Rockefellerovci patria k tým dynastiám vládnucej oligarchickej triedy, ktoré uprednostňovali mäkkú alternatívu prostredníctvom nadnárodného finančnictva, obchodu, masovej kultúry a masmédií. David Rockefeller sa sústreďoval na vedu, vzdelávanie a výskum v oblasti chémie, medicíny a farmakológie. 21. storočie mu poskytlo vymoženosti informačných technológií a neváhal spolupracovať i v stareckom veku záujmové partnerstvá interdisciplinárnej povahy.

V máji 2009 sa zišiel v areáli Rockefellerovej univerzity s Billom Gatesom, Warrenom Buffetom, Georgeom Sorosom a s hŕstkou ďalších multimiliardárov, aby založili The Good Club (<https://www.theguardian.com/world/2009/may/31/new-york-billionaire-philanthropists>). Je to elitný filantropický spolok, v preklade Dobrý klub. Podnet k jeho založeniu dal Bill Gates, čím je zrejmé, že sa formuje technokratická mocenská formácia disponujúca vedecko-technickými kapacitami a kapitálovou mohutnosťou schopnou pomáhať medzinárodné spoločenstvo želaným smerom.

O rok neskôr, za neodmysliteľnej účasti Davida Rockefellera, rozšírili akčný rádius založením filantropickej kampane The Giving Pledge. Združuje 210 ultraboháčov z 23 krajín, ktorí sa zaviazali venovať počas života alebo po smrti najmenej polovinu majetku na dobročinné účely ľubovoľnej náplne. V prípade zosnulého Davida Rockefellera to činilo prinajmenej [1,15 miliardy dolárov](https://givingpledge.org/PledgerList.aspx). (<https://givingpledge.org/PledgerList.aspx>) Ak majú signatári kampane rovnaké alebo podobné predstavy, kam s peniazmi, vytvárajú synergický efekt nebývalej sily.

Peňazí, aj ich darcov z roka na rok pribúda
<https://givingpledge.org/Home.aspx>

PATRIK SLOBODA